

LUNDEHUNDEN

Svenska Lundehundsällskapetets medlemstidning

NR 4 – 2017

Redaktionens ord...

DETTA ÄR ÅRETS SISTA NUMMER

av Lundehunden. Vi i redaktionen hoppas att du gillar vår medlemstidning och finner den läsvärd.

För att den ska vara riktigt bra behöver vi medverkan från er läsare. Era berättelser och bilder är nästan bokstavligt talat guld värda!

I detta nummer kan du läsa om Idris väg till vilt-spårchampionatet. Hon är den andra lundehunden i Sverige som erövrar ett sådant championat. Matte Maria berättar om när hon och Solvi var på Öland och grävde i jorden.

I förra numret blev det förargligt nog ett fel när vi redovisade kritikerna från utställningen i Munkfors. På sidan 21 var det fel bilder till de fyra kritikerna. Den sidan har vi nu tryckt om, den här gången med rätt bild till rätt kritik!

Boka in lördag 24 mars nästa år för då har klubben sitt årsmöte. Litet tidigt att redan nu kalla till årsmöte, men det beror på att nr 1 av Lundehunden kommer först i mitten av mars och då blir det försent.

Missa inte heller berättelsen om Bimbo, Maj och Frank Jönssons första stora lundehundkärlek. Han blev drygt 16 år gammal!

I vår nya serie om uppfödare är turen kommen till Tove Schrödl och kennel Into the Wild. Den första valpkullen fick hon annonsera ut på Blocket i brist på köpare. Det var då det, numera står folk på kö för en valp.

I mitten av november var det återigen dags för det årliga mötet mellan lundehundklubbarna i Norden. Trevligt och givande med deltagare som alla är lika besjälade av rasen norsk lundehund!

*Ha det gott över jul- och nyårshelgerna
önskar redaktionen!*

VILL DU VARA MED?

Är du intresserad av föreningsarbete?
Kanske har du tidigare arbetat i en styrelse.
Erfarenhet är bra men inte ett måste,
det viktiga är att du har ett stort intresse för
Norsk lundehund.

Välkommen att kontakta valberedningen
0704-57 89 35 (Elin Malmqvist)

Svenska Lundehundsällskapet

Ordförande ordförande@lundehund.se
Cecilia Obitz, +46768085963

Vice ordförande info@lundehund.se
Monika Ölen Krüger, +46705344777

Sekreterare sekreterare@lundehund.se
Annika Ågren, +46703201754

Kassör (Adjungerad) kassor@lundehund.se
Sirpa Juslenius, +46707480528

Ledamot info@lundehund.se
Lena Cederblad, +46707999588
Eva Linderöth, +46706618578

Suppleanter info@lundehund.se
Maria Hedström, +46705848729
Ann-Christine Eriksson, +46730556917
Ingrid Svensson, +46738394108

Valberedning valberedning@lundehund.se
Elin Malmqvist, +46704578935, sammankallande
Anneli Sjöberg, +46768559311
Katarina Linderöth, +46708848030

Revisor revisor@lundehund.se
Sören Lund, +46705734475
Ingegerd Jansson, +46709392164

Revisorsuppleant revisor@lundehund.se
Eva Nordlander, +46735642225
Sofie Weibull, +46706806202

Webmaster webmaster@lundehund.se
Ingegerd Jansson

Hemsida www.lundehund.se

Medlemsavgift för 2018

Svenska medlem 275kr, Utländsk medlem 300kr,
Familjemedlem 100kr

Se nedan för kontonummer Bankgiro/Bankbetalning

LUNDEHUNDEN

Redaktionen redaktion@lundehund.se
Annika Ågren, ansvarig utgivare
Maria Hedström
Katarina Linderöth
Ida Lindström
Göran Eklund, form och layout

Tryck Strands grafiska

ISSN 2000-012X

Manusstopp nr1. 15 feb, nr2. 15 maj, nr3. 15 aug, nr4. 15 nov.

Manusstopp för nästa nummer 15 jan 2018.

Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera i insänt material. Vi vill ha bilder i obeskuret skick och med hög upplösning. Ange fotografens namn liksom dennes tillstånd till publicering. Ange namn på hund/ar och ev. personer.

Annonspriser

Uppslag	1800 kr	Helsida	1000 kr
Halv sida	500 kr	Kvarts sida	250 kr

Medlemmar annonserar för halva priset

Annonser ska betalas i förväg till SLS:

Bankgiro 5207-1594

IBAN SE03 8000 0832 7969 3378 0956

Bic SWEDSESS

Swish 123 156 17 03

Kom ihåg att ange ditt namn och vad betalningen avser så underlättar det.

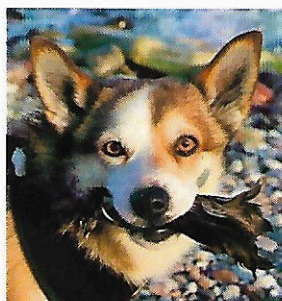

Ur innehållet ...

- 5 Solvi som arkeolog
- 6 Tavla skänkt till SKK
- 7 Rättelse!
- 8 IDB - kroniska tarmsjukdomar
- 9 Shopen
- 10 Norska raspecialen
- 11 Kallelse till årsmöte & Årets lundehund
- 12 Bimbo - vår första lundehund
- 13 Jönköpingspromenad
- 14 Idris väg till viltspårchampionatet
- 16 Nordiskt möte i Danmark
- 19 Lundehundskalendern 2018
- 20 En jobbig lördag...
- 21 SSUK-rapport
- 22 Uppfödarenkäten

Omslagsbilden: Sigrid skuttar upp ur snö vid KTH (Kungliga Tekniska Högskolan) i Stockholm. Bilden togs i slutet av november 2012 då hon var ca fem månader. Foto: www.hundbanken.se

Baksidesbild: Tazze (Franz) med strandfynd i munnen. Foto: Maggie Nurm

Ordförandes ord...

JAG GILLAR NÄR GOLFSÄSONGEN ÄR SLUT och mina hundar bara älskar det, för då kan vi gå långa promenader på golfbanan och hundarna springer som tokiga. De stannar bara till korta stunder när de fått korn på någon stackars mus i någon oklippt backe. Att gå på golfbanan är lite som att gå i fjällen - öppna vidder och fri skikt som sträcker sig långt.

Snart har också klubbens jubileumsår sträckt ut sig i sin fulla längd och vi kan se slutet på året. När detta skrivs har vi bara en aktivitet kvar och det är Stockholms Hundmässa där klubben även i år har en rasmonter. För vilken gång i ordningen vet jag inte, men det är nog över tio i alla fall.

I år tog vi oss en extra funderare på om vi verkligen skulle delta med tanke på det låga födelseantalet på valpar (tio stycken). Jag tror det är det lägsta sedan slutet av 90-talet. Ska vi få lundehunden att överleva som ras måste vi alla hjälpas åt.

Jag väddar till dig som har en pigg och frisk lundehund att låta den gå i avel. Ett extra stort ansvar vilar på er som har tikar, att ta en valpkull. Jag vet att uppfödare pratar sig varma vid försäljningen om hur viktigt det är att tiken ska gå i avel när man köper en lundehundsvalp. Tyvärr så hör jag också om valpköpare som gärna lovar, men allt för sällan infrias dessa löften vilket gör att rasen därmed går miste om värdefullt avelsmaterial.

En norsk uppfödare jag träffade sa att »ha en kull lundehundsvalpar är som att ha en kull kattungar« det vill säga att det går inte att jämföra med att ha en kull valpar av annan ras. Våra tikar är väldigt bra mammor, deras valpningar är lätta och okomplicerade och det blir max fem valpar, oftast färre per kull. Visst kan man som matte eller husse behöva support men jag är säker på att alla på uppfödarlistan gärna ställer upp och hjälper med goda råd. Så *tveka inte*, låt din tik och för den delen också hane gå i avel och lämna sina värdefulla gener vidare till nästa generation lundehundar.

På Stockholms Hundmässa kommer också i år klubbens fina almanacka att säljas och du kan som vanligt beställa den genom att mejla till ordforande@lundehund.se.

Tyvärr är det så att alla som skickat in bilder inte kan få med dem i kalendern. Vi gör ett urval där bilderna måste vara av bra kvalitet, vara på rätt ledd för att passa och ha en upplösning på minst 1 MB. Men det som kalendern inbringar till klubben i form av intäkt är oändligt viktig för att vi ska kunna värna vår lilla urhund. Jag hoppas att du liksom jag presenterar släkt och vänner en kalender istället för en julblomma och kanske struntar i julkorten till förmån för kalendern.

Jag hoppas att ingen medlem har undgått att vi under de senaste månaderna har genomfört en inventering av våra hundar. Det gör vi vart tredje år för att få svar på hur många lundehundar som finns i Sverige och hur de mår. Jag uppmanar alla att gå in och svara på vår enkät som finns på lundehund.se, om du inte redan gjort det förstås.

I Norge har norsk Lundehund Klubb sedan några år tillbaka en unik databas där alla lundehundar finns registrerade. Databasen är öppen för alla att logga in i, men man kan bara se uppgifter om sina egna hundar. Men man kan söka passande avelspartner för sin hund, göra släktforskning och annat intressant. Att samla alla uppgifter om våra hundar i databasen ger oss som håller på med norsk lundehund ett otroligt bra redskap för att följa rasen och att plocka statistik för att se bra och dåliga trender.

Till sist vill jag tillsammans med styrelsen önska alla en riktigt

God jul och Ett Gott Nytt År och hoppas att vi ses på årsmötet 24 mars.

Cecilia Obitz, ORDFÖRANDE

STÖD FONDEN FÖR FRISKA LUNDEHUNDAR

Syftet med fonden är främst att bistå med medel till forskning till förmån för lundehunden. Det kan gälla IL, pseudopelade eller inom något annat område.

Även enskilda medlemmar kan söka bidrag ur fonden för en obduktion när hunden hastigt dött utan klar diagnos.

Ansök hos
ordforande@lundehund.se.

Fonden tar tacksamt emot penninggåvor, stora som små!

Bankgiro 5207-1594

Swish 123 156 17 03

Märk inbetalningen med »Fonden« och ditt namn.

Eventuellt överskott vid lotterier, försäljning av kaffe vid klubbens träffar etc går till fonden.

Du som uppfödare eller avelshundsägare kan också bidra genom att skänka en summa per valp. Eller skänk en slant till minne av avliden hundkamrat.

NYA MEDLEMMAR

som hälsas hjärtligt välkomna till SLS

Anette Langendorf, Huddinge

Alejandra Garcia, Drammen

Gerd Langenes, Søgne

Hilde Birgitte Lillevold Berg, Opphaug

Kajsa Silk, Rydboholm

Lil Persson, Stockholm

Meddela vart Dina valpar hamnar på
www.lundehund.se

Använd blanketten *Reg valpköpare* som du hittar under *Uppfödarfliken*

Solvi som arkeolog

Solvi och Maria tillbringade fyra veckor på Öland med att gräva i jorden. De fick en härlig tid tillsammans.

Text och foto: Maria Karlsson

Under fyra veckors seminariegrävning på Sandby Borg på Öland nu i höst hade jag tillfälle att ha med mig hund. Medan mina andra hundar skickades iväg på kollo så fick ettåriga Solvi (Scilling's Hekla) följa med mig. Dels för detta är en otroligt bra träning, dels för att vi behövde lite mer egentid tillsammans. Vi bodde under dessa veckor på Öland tillsammans med två andra klasskompisar.

Detta är mitt sista år inom arkeologiutbildningen på tre år. Vår första och enda grävning skulle äga rum på favoritplatsen Sandby Borg. Där ett stort mysterium ägde rum under folkvandringstid för cirka 1600 år sedan, och varit orört sen dess fram till nutid!

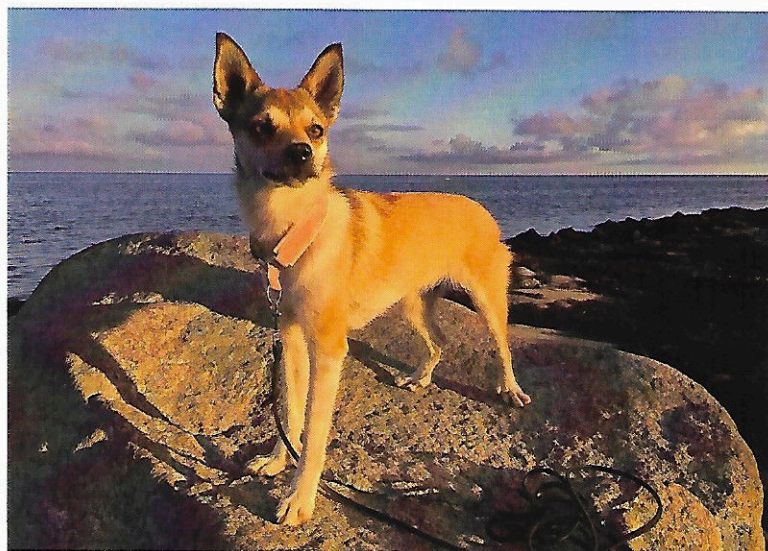
Första dagen på grävningen var nervös, men Solvi gjorde allt mycket lättare med sitt otroligt charmiga och glada sätt. Hon sprang runt och hälsade på alla och tog ett varv ner till havet ibland. Solvi har varit mycket lätt att ha med. Ibland hade vi kallt väder och då var det bästa hon visste på rasterna att krypa in under jackan. Solvi ville jättegärna hänga med mig hela tiden, men när vi började gräva ner oss en bit och hitta fynd var det slut på det roliga att springa lös. Hon fattade inte riktigt att hon inte fick vara i schaktet utan fick istället sitta vid en skottkärra precis bredvid schaktet där jag var. Något som inte var så populärt, det var ju mycket roligare att springa lös, så det gick åt några koppel som bets sönder.

När vi kom hem till huset i Hulterstad om dagarna var det inte mycket energi kvar i den lilla lundehundstjejen. Hon passade på att krypa ner i en klasskompis säng som var en favorit. Ibland tog vi en runda ner till havet när vädret passade.

Jag tror Solvi tyckte det var några riktigt roliga veckor, hon verkade trivas och blev älskad av alla. Några till och med saknar henne nu efteråt. Vi fick en viktig tid tillsammans som kanske stärkte vårt band mellan oss. Solvi kom till mig i somras efter en omplacering. Hon verkar hittat rakt in i flocken. Hon och kusinen Floke älskar att busa med varandra. De syns att de är släkt.

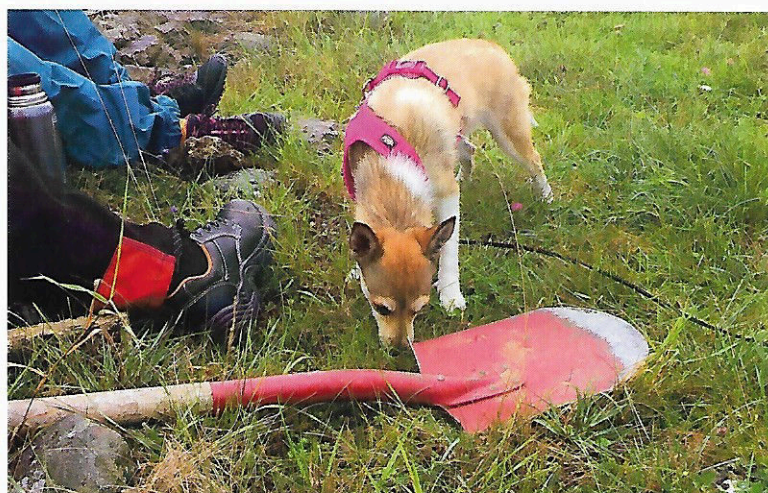
Nu får vi hoppas att Solvi kanske får följa med matte på flera utgrävningar i framtiden för det är det matte drömmer om att få göra.

Solvi på spaning vid havet

Inget kul att vara kopplad när man är van att springa lös, tycker Solvi.

Det finns många intressanta prylar att undersöka.

Hammarhöjdens kennel

önskar alla en

God Jul och ett Gott Nytt År

Sugen på en liten lundevalp?

Ring för info 070-534 47 77 hammarhojdens@gmail.com

Tavla skänkt till SKK

Den 17–18 november hade Svenska Kennelklubben öppet hus med anledning av att klubben flyttat in i nya lokaler. Nu kan man hitta vår huvudorganisation i ett eget hus i Rotebro. Det är brukligt att man har med något när man går på invigning, en blomma eller liknande. SLS valde att uppvakta med en tavla. Ett inramat fotografi på två fina lundefåglar taget av vår medlem och mästern fotograf Ulf Ahlquist. Bilden åtföljdes av ett kort på Mountjoy Zöta Zezilia som hoppar efter en såpbubbla, taget av Eva Nordlander.

I NR 3 BLEV DET TYVÄRR FEL HUNDBILDER TILL DE FYRA KRITIKERNA PÅ SIDAN 21.
NU SKA BILD OCH TEXT STÄMMA ÖVERENS!

SLS RASSPECIAL 29 JULI 2017 RANSÄTER-MUNKFORS

Tikar Öppenklass

37, FDI Unique Treasure Fire Walk With Me SE32034/2013
Född 2013-03-14

e. Mjökastellets Ask

u. Unique Treasure Chic Berengaria

Uppfödare Nina Nikurautio

Ågare Carina Jansson Horsensgatan 69 E, 654 59 Karlstad

Vackert huvud, utmärkt hals, go rygg, fallande kors, tendens till att sätta bakbenen under sig, något kort trippande bakkensrörelser, go päls, trevligt temperament.

Very good

38, Leia SE43936/2012 Född 2012-06-13

e. Lövheims Odin

u. Little Pimilly 's Astrid

Uppfödare Helena Hultberg Norrtälje

Ågare Jan Lien Box 622, 114 79 Stockholm

Utmärkt typ, prima huvud och uttryck, go hals och överlinje, aningen fallande kors, lagom bröst och benstomme med välutvecklade x-tår, rör sig rastypiskt och väl, bra päls, trevligt temperament.

Excellent Ökk 4 CK Btkl oplacerad

Tikar Championklass

39, FI UCH Futterwacking Alice of Vorkosmia FI15299/13
Född 2012-08-28

e. Frontpage Frey

u. Lundeklippe Svarri

Uppfödare Jessica de Jong Nederländerna

Ågare Diddi Svartsjö Fogdesvägen 35 Godby Åland

Specialtecken C

Stor tik, utmärkt typ, prima huvud och uttryck, utmärkt hals och överlinje, lagom bröst, utmärkt benstomme mycket gott utvecklade x-tår, rör sig rastypiskt och mycket väl, bra päls, trevligt temperament.

Excellent Ökk 2 CK Btkl 3

40, SE UCH Hammarhöjdens Smilla S58930/2009

Född 2009-09-13

e. Tja-Tir 's Viljar

u. Eriksro Dashing Doris

Uppfödare Monika Ölen Krüger

Ågare Lena Eklund Solvägen 12, 554 66 Jönköping

Tik som ger ett något kort helhetsintryck, feminint uttryck, något kort nos, go hals och rygg, lagom bröst, lite lätt benstomme, gott utvecklade x-tår, rastypiska rörelser, ej i bästa päls för dagen, mycket trevligt temperament.

Very good

IDB – kroniska tarmsjukdomar

IBD är en sammanfattande benämning på flera tarmsjukdomar med kroniskt förlopp. Gemensamt för sjukdomarna är att de orsakar ansamling av inflammatoriska celler i mag- och/eller tarmväggen i både tunntarm och grovtarm. Det vanligaste är att det är vita blodkroppar som ansamlas, men det kan även vara andra celltyper.

Text: veterinär Ylva Trygger, Canis Academy

Tarmreaktioner på grund av glutenöverkänslighet räknas till IBD. Till sjukdomarna räknas också sjukdomen ulcerativ colit, det vill säga sårig grovtarmsinflammation.

Till IBD-gruppen mag-tarmsjukdomar hör flera sjukdomar som benämns efter den typ av celler som ansamlas i tarmväggen. Det kan vara lymfocyter och plasmaceller, eosinofiler, celler från immunapparaten eller histiocyter.

SYMPTOM

Det är relativt unga eller medelålders hundar som drabbas och vid den vanligaste typen av IBD är framför allt schäfern drabbad. Symtomen varierar beroende på vilken del av mag-tarmkanalen som är sjuk. Om magsäcken och tunntarmen är involverade i sjukdomen ses kräkningar, viktninskning och diarré. Vid inflammation i grovtarmen är de vanligaste symtomen att hunden har avföring ofta och att hunden har ont när den bajsar. Avföringen innehåller slem och ofta färskt blod. Hundens allmäntillstånd kan vara opåverkat.

ORSAK

Grundorsaken till att sjukdomarna utvecklas är inte känd, men man vet att kroppens eget immunförsvar är orsak till de vävnadsskador som uppkommer. Det är oftast svårt att hitta en direkt orsak till varför sjukdomen uppkommit. Hos vissa raser kan en disposition för en typ av IBD förekomma och en genetisk bakgrund kan finnas i vissa fall. En allergisk reaktion på ett foderallergen eller en tarminfektion kan bidra till att hunden blir sjuk. Eftersom det sällan är lätt att ställa diagnos direkt måste veterinären utesluta andra sjukdomar med liknande symtom som orsakats av bakterier, virus, tarmparasiter och även utesluta sjukdomar i andra organ i kroppen, som till exempel sjukdomar i njurar eller lever.

DIAGNOS

Det går inte att ställa diagnosen IBD med hjälp av bara ett blodprov. Vissa hundar får låga halter blodproteiner eftersom proteiner lämnar blodet via den skadade tarmväggen. En tarmsjukdom som innebär att proteiner, albumin och globulin, lämnar blodet kallas protein-losing enteropati. Det är en allvarligare IBD-sjukdom.

BLODPROV / BIOPSI

Blodprovet kan däremot göra att vissa andra tänkbara diagnoser kan uteslutas. Vid undersökning av buken kan veterinären ibland känna att tunntarmen är förtjockad. Det är dock bara genom biopsier (vävnadsprover) av magsäcksvägg och tarmvägg som det går att ställa en diagnos. Biopsi kan tas genom endoskop (slang ner genom munnen och ner), men eftersom man bara kan ta ytliga biopsier på slemhinnan finns det risk att diagnosen missas. Dessutom kan bara den främre delen av tunntarmen nås med endoskop. Helst ska man ta djupare biopsi vid en buköppning. Vävnaden undersöks i mikroskop och det går då att fastställa typen och svårighetsgraden av IBD.

DIETEN

Orsaken och utvecklingen av IBD-sjukdomarna är inte helt kända och behandlingen inriktar sig på att i möjligaste mån minska de reaktioner som pågår i tarmväggen. En förändring av dieten behöver inte ha en positiv inverkan på symtomen vid IBD, men oftast börjar veterinären med att rekommendera ett foder som innehåller så lite tillsatser och färgämnen som möjligt och som innehåller bara en enda proteinkälla av hög kvalitet. Det bör vara ett protein som hunden inte tidigare ätit eftersom det minskar risken för att hunden har utvecklat allergi mot proteinet. Det finns kommersiella foder att köpa som används vid utredning av allergier och de kan oftast användas vid utredning av en IBD.

Om det inte fungerar med ett dietfoder kan djurägaren under en period prova med hemlagad mat. Om hunden mår bättre av strikt diet bör man efter några

veckor pröva att tillsätta nya foderämnen (ett i taget) för att kosten ska bli mer allsidig. Det är svårt att själv komponera ett foder som är näringsriktigt och innehåller alla vitaminer, mineraler och fettsyror som hunden behöver. Essentiella fleromättade fettsyror i omega-3-serien kan provas och har oftast god effekt. Hunden behöver oftast fettsyror i högre dos än en frisk hund.

MEDICINERING

Om dietbehandling och kostomläggning inte räcker till för att få hunden att må bättre måste veterinären sätta in medicinsk behandling. Medicinerna som används vid IBD har en dämpande effekt på immunförsvaret och oftast används ett kortisonpreparat. Det får dock inte finnas en infektion i hundens kropp när den får kortisonbehandling eftersom kroppens immunförsv

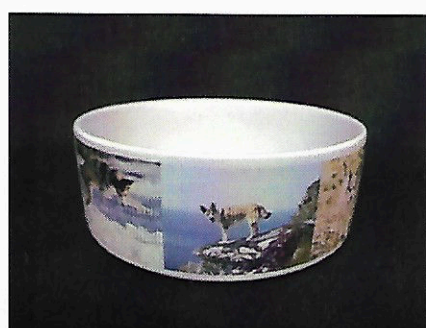
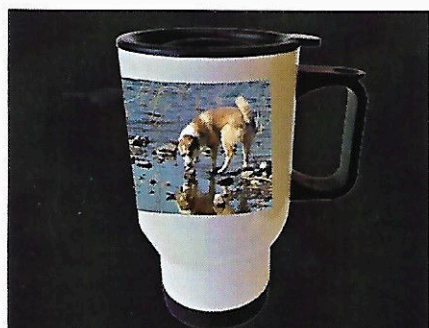
dämpas av kortison och inte fungerar lika effektivt. Behandlingsresultatet brukar visa sig inom två veckor. Medicineringen måste pågå en lång tid, ibland under hela hundens liv. Efter någon/några månader kan kortisondosen trappas ner och man provar sig fram för att hitta den lägsta dosen som håller sjukdomen under kontroll.

BIVERKNINGAR

Biverkningar i form av ökad törst, ökad aptit och viktökning kan uppträda under behandlingen, framför allt i början när kortisondosen är hög. För att hålla kortisondosen så låg som möjligt bör hunden få en väl anpassad diet med väl tilltagna mängder fettsyror och kortisonet kan även kombineras med andra immunhämmande medel.

Hitta till SLS-shopen!

Du hittar enkelt shopen på vår hemsida, www.lundehund.se. I rubrikraden överst på sidan står det Shopen och klickar du på den länken så hamnar du rätt. I shopen kan du köpa unika varor med egen design och med bild på just DIN hund. Vi har många erbjudanden och allt är av hög kvalitet. Du kan betala med kort eller Swish.

Norska rasspecialen

Det blev en familjeträff på norska rasspecialen och i uppfödarklassen blev det bingo för mamma Leia och hennes fyra valpar.

Text och foto: Jan Lien

Största skälet emot att åka till Norsk Lundehund Klub-Specialen är för många att åka till till Lofoten när utställningen hålls där. Men i år var specialen på Sanngrund, omkring en timmes bilväg från Oslo, mot Kongsvinger och Sverige.

För mig var nog största skälet att få träffa mina valpars pappa Rupis och de två valpar, som nu bor i Norge och Danmark - en sorts familjeträff!

Bilen packades, bland annat med Coca-Cola - en flaska kostar tydligen omkring 25 kr där, så valpägaren i Norge ville ha svenska värdesaker!

Sanngrund är någon sorts rastställe på E16, vägen mellan Kongsvinger och Oslo. Vackert beläget vid älven Glomma, med ett antal små stugor, tältplats, och restaurang. Det verkar populärt, i alla fall under sommaren.

Vi valde att bo på annat ställe, några kilometer bort. Det var tydligen klokt, för många fick inte den stuga de bokat, en aning förvirrat.

UTSTÄLLNING

För norrmännen är specialen viktig, inte bara som utställning, utan även för att klubbens årsmöte hålls då. Vi kom dit sent på fredagskvällen och koncentrerade oss på lördagen - utställningen.

Vädret var regn, regn och lättare regn. Hela lördagen. Men tack och lov inte åska, för då blir valparnas mamma rädd, inte bara för åska som vi hör, utan även för åska som kanske inte existerar. Men trots regn, så var både tik och valpar helt lugna.

Domare var Eivind Mjærum, som beskriver sig själv i katalogen: Har dömt rasen sedan 80-talet, och höjdpunkten var att döma på Værøy. Han har i lång tid varit

auktoriserad för raserna i grupp 5. Han driver kennel, som föder upp samojed, shiba, golden retriever, och norsk älghund. Han ser spetshundarna som ett viktigt kulturarv, och har varit med om att skriva en bok om samojed-hundar.

På slutet kom uppfödar-klassen, som vi inte var förberedda på. Informationen om regler var i stort sett obefintlig. Till slut kom vi fram till hur mamma och pappa skulle visas, tillsammans med valparna. Det var två uppfödargrupper så domaren måste välja en. Domaren motiverade valet med att »när det är två så lika grupper... så går valet till ungdomen, som är framtiden«, när han delade ut Måstad-pokalen, ett vandringspris. Det var nog ett klokt val.

Senare på lördagskvällen var det dags för festmiddagen som var ok, men tiden togs upp alldeles för mycket av lottdragningar. Under festmiddagen kopplade jag mina hundar utanför, men en av dem lärde sig under middagen att bita av kopplet! Något han upprepade på SLS-helgen i Munkfors.

SÖNDAGEN

Vi gick inte på medlemsmötet, men fick höra att en stor del av tiden gick åt till diskussion om korsningsprojektet. Christen Lang höll senare en beskrivning av korsningshundarna under en timme, och visade upp korsningsvalparna. Ett av projektets mål har redan uppnåtts - fler valpar i kullarna!

Familjefoton av pappa Rupis och mamma Sigrid med valparna, hade vi hade planerat. Men just då skulle valparna absolut mäta sig med varandra. De lät som små lejon, och givetvis kunde de inte stå stilla. Vi fick några familje-bilder, men inte blev det bra bilder.

Som helhet var det ok, men för lite tid att prata med andra. Jag kan förstå schemat, men jag skulle ändå uppskattat mer tid att socialisera.

Nästa år, 2018, är norska specialen på Åros Feriecenter, södra Norge, 15 minuter från Kristiansand centrum. Det ser trevligt ut, så vi kanske bokar det också!

Inte lätt att få ett familjefoto på pappa Rupis, mamma Sigrid och de fyra valparna. Hilde Birgitte Berg, Jan Lien och Dorte Mai gör tappra försök att få ihop den lilla familjen.

Kallelse till årsmöte

VÄLKOMMEN TILL ÅRSMÖTET LÖRDAG 24 MARS I STOCKHOLM

SLS har sitt årsmöte lördag 24 mars 2018, kl 12.00.

Vi ska vara i Stockholm Kennelklubbs lokal på Rindögatan 25
(samma ställe som förra året).

Redan kl 10.30 är det samling utanför lokalen för en hundpromenad på Gärdet.

Efter årsmötesförhandlingarna bjuder klubben på fika!

Mycket välkomna önskar styrelsen.

Årets Lundehund

Årets Lundehund 2016 blev Bratsbergåsens Isak.
Foto Cecilia Obitz

VEM BLIR ÅRETS LUNDEHUND 2017?

Vill du delta i tävlingen, som har sex olika klasser, går du in på www.lundehund.se och klickar på Aktiviteter/Årets lundehund. Där hittar du all information och där finns länken till den blankett du ska fylla i.

OBS! Innan du skickar iväg blanketten, ladda ner en bild på din hund att skicka med.

Glöm inte det!

Vi vill ha din anmälan senast 31 januari 2018.

Vinnarna presenteras i nr 1 av Lundehunden och prisutdelning sker på klubbens årsmöte 24 mars.

Bimbo – vår första lundehund

Bimbo/Stuguåsens Dovregubbe – vår första kärlek

Text och foto: Maj och Frank Jönsson, Kristianstad

Maj och jag hade länge diskuterat att skaffa oss en hund. Men frågan var vilken ras? Vi lånade en hundbok av en kompis och satte oss en kväll för att bläddrade igenom. Diskussion hade tidigare varit allt från schäfer till pudel.

Så upptäckte vi lunneheten. En liten hund, men med ett utseende som en stor och det var ju också en spetsras som vi båda tyckte om. Jag ringde upp Svenska Kennelklubben och fick valphänvisning till Karin och Milker Reinli i Göteborg.

Ett sådant sammanträffande! De hade en hanvalp över och hans 8 veckor passade just när Frank skulle börja sin semester. Minns än idag hur spända vi var på resan upp till Göteborg. Milker mötte oss på en bensinmack, då det kunde vara lite svårt att hitta vägen första gången.

När vi svängde in på gården kom hela flocken fram och skällde ut oss och även den lille valpen med svansen rätt upp i vädret.

Vilken träff – Karin och Milker var helt underbara personer och vi har hållit kontakten sedan dess och även träffats. Maj hade redan önskat ett namn. Bimbo, så Dovregubben fick nu heta Bimbo.

Resan hem gick fint och han blev genast vår kelgris. Ibland var det svårt att förklara varför han just hette Bimbo – och speciellt för de kunder Maj hade hemma som kom från USA!

Bimbo tillhörde den mer kantiga och större typen av lunnehund och var frisk genom hela livet. Vi fick ha honom i 16 år, 2 månader och 10 dagar.

Vi hämtade sedan vår älskade Foxi på hösten 1997, men tyvärr fick han IL. Honom fick vi bara behålla i 6,5 år – till vår stora sorg.

Sitter just nu med valp nummer tre, Blixten, som vi hämtade i Odense hos Lis Christensen. Han fyllde 3 år midsommarafton. Vår tredje stora kärlek.

Vår första lundehund – Bimbo som blev 16 år.

Jönköpingspromenad

Stadspromenad med lundehundar är ett bra sätt att sprida mer kännedom om vår unika hundras. Vi har nu följt upp vår Växjöpromenad 22 juli med en ny sådan i Jönköping lördagen 23 september. Succé!

Text och foto: Olle Mårtensson.

Åh! Ännu en fantastisk lundehundspromenad i stadsmiljö. Det vimlade inte precis med folk på stan på grund av duggregn, men vad gjorde det! Stämningen på topp i alla fall. Vi var 14 vuxna och en 3-åring som startade promenaden mitt i Jönköpings centrum. Tio lundehundar i koppel och så gick vi en runda på gågatorna under 1,5 timme.

Visst väckte det uppmärksamhet när så många »lundisar« helt plötsligt visade sig mitt i centrum. De skötte sig helt exemplariskt. Inte ett enda skall under hela turen. Plötsligt stod vi alla samlade utanför en skoaffär. Ägaren, en lite äldre kvinna, kom utspringande och stoppade oss. Hon ville veta allt om rasen och få material att lägga inne på disken i affären. Vi stod alla utanför skoaffären mitt på gågatan och helt plötsligt var vi omringade av många lördagsshoppande människor. De var nyfikna på våra små »krabater«. De ville veta allt och vi berättade.

En pappa hade med sig sin lilla dotter, cirka 3 år, och hon var eld och lågor. Ville bara klappa! Pappan var tyvärr hundallergiker så man kunde inte skaffa hund. När vi skiljdes var flickan smått förtvivlad. Grät och ville ha med sig en »lundis« hem.

Vi delade ut cirka 60 foldrar och särtryck om våra norska lundehundar.

Allt var helt fantastiskt. Vi fick mycket beröm av lördagsflanörerna och andra hundägare för initiativet att gå i samlad tropp på stan mitt i folkvimlet för att visa upp rasen.

Efter cirka 1,5 timme åkte vi till Lena och Claes sommarstuga utanför Jönköping för att fika och grilla. Vi var mycket nöjda med dagen och vi kände alla att det varit en »knallsuccé«. Vi hade ett lotteri som vanligt och fick in 325 kronor till lundehundsfonden.

Framåt kvällen berättade Monika Öhlén Kruger att en man ringt henne vid 17-tiden. Han ville bli medlem i Svenska lundehundsällskapet! Han hade pratat med oss under stadspromenaden tidigare på dagen och han tyckte vi verkade ha så trevligt tillsammans. Han var »helt såld« på våra fina lundehundar. Helt otroligt!

Vi planerar en ny stadspromenad till våren, men platsen är ännu inte bestämd.

Gruppen med sina hundar som gick en runda på stan i Jönköping

En liten flicka blev föreläskad i lundehunden.

Idris väg till viltspårchampionatet

Idris, Bay Breeze of Vorkosmia, är Sveriges femte viltspårchampion av norsk lundehund. Vår andra tik Maja, Scilling 's Dina, blev Sveriges andra SeVch. I alla fall enligt SKK:s hunddata.

Text och foto: Mimmi Eriksson, Delsbostintans kennel.

Hösten 2017 var det dags för Idris att gå prov för att kunna få titeln SeVch. Vi hade gjort några träningsspår här hemma innan. Blod och klövar hade vi hemma i frysen som vi tog fram och använde. Jag såg ganska snart att Idris var en bra spårhund. Bra tempo och intresserad av spår och i slutet även klöven. Jag tycker det är bra om hunden är fokuserad och verkligen vill ha klöven på slutet. Det motiverar den att hitta den bättre än om den inte vill leka och bära hem klöven.

En dag när jag hade tränat spår här hemma, 600 meter med 2 dl blod som legat 23 timmar ringde jag en spårdomare i Bollnäs. Jag tyckte då att Idris hade klarat spåret så bra. Han sa, jag kan genast gå ut och lägga ett anlagsspår så kan du vara här om ca 4 timmar. Visst sa jag utan att ha tänkt att Idris alldeles nyss gått ett långt och svårt spår. Packade bilen, ringde en kompis till sällskap och for iväg. Ca 8 mil hade vi till provet. Innan hade jag gjort en anmälan till prov via datorn. Det är lite olika hur klubbarna vill att man ska göra. De flesta klubbar jag gått hos räcker det att man ringer en domare, bestämmer tid och betalar till hen.

Väl på plats i skogen visade domaren var vi skulle gå. Upp på ett litet berg och Idris hittade lätt spåret och alla vinklar. Spårade lite på sidan om, men domaren sa att »säkert har spåret blåst lite åt sidan och det är helt ok att hunden gör så«. När vi närmade oss slutet ville Idris gå nära ett litet stup, bakom en sten, men domaren ville att vi skulle gå vidare. Men inte ville Idris vidare, hon har ju hittat klöven!

Domaren hade glömt att det var där han lagt klöven. Han trodde det var några meter längre fram. Men nu var Idris trött i huvudet efter två långa spår. Man bör inte gå spår så tätt efter varandra. Det är för tufft för en oerfaren hund. Men vad gör det när domaren säger att hon nu är godkänd för att starta på öppenklassprov. I anlagsprovet kan man bli godkänd eller icke godkänd.

Jag bokade in öppenklass-spår i Alfta. Det är närmare 9 mils resa dit. Jag har min 91-årige pappa med, han har följt många gånger när jag gått prov med mina andra hundar. Träffar domaren som är en riktigt trevlig man. Han skrattar hela tiden. Han är känd för det. Då blir man ju inte heller så nervös. I öppenklassen är spår början en ruta där klöven dragits in och hunden själv ska hitta spåret. Inga problem för Idris. Jag ser lite

var domaren lagt spåret, dagen innan. Det har legat ca 22 timmar. Blåbärsriset är lite nertryckt. Idris spårar som om hon inte gjort annat. Det är vinklar och bloduppehåll och en återgång i spåret som hon klarar så bra. När vi närmar oss slutet är det dags för skottprov. De finns inte i anlagsprovet. Domaren går en bit fram och ber mej hålla Idris intill mej. Hon behöver inte sitta. När han skjutit får jag själv bestämma när jag vill att vi ska fortsätta att spåra. Idris är inte alls påverkad av skottet och spårar framåt tills hon hittar klöven. Leker och kampar med den fram till bilen. Hon får ta med den hem tycker domaren. Bra då kan jag lägga den i frysen där hemma och använda den fler gånger.

Väntar spánt på resultatet. Domaren är lite mallig när han håller upp intyget och talar om att hon får ett första-pris med HP eftersom han tyckte hon var så duktig. På vägen hem stannar pappa och jag och fikar i skogen, kaffe och bullar.

Jag bokar snabbt ett till spår hos samma domare, veckan efter. Lika bra att fortsätta nu är det går så bra. Pappa var med igen. Resultatet blev detsamma, första-pris med HP.

Nu måste jag boka in ett tredje öppenklassprov för att försöka erövra championatet. Man måste ha tre spår med första-pris för två olika domare i öppenklass för att klara det.

Även nu åker jag 8 mil för att hitta en domare. Nu har jag med mig en god vän och bägges hundar står för championatet. Så kul när det är en kompis som jag introducerade för många år sen i detta med viltspår.

Jag går först. Spänd och lite nervös nu när det gäller championatet. Idris hittar lätt början, men sen är det lite svårare. Jag läser henne inte lika lätt i denna skog. Domaren berättar att det gått mycket björn här. Hon har sett dem många gånger. Kanske är det därför det är lite svårare. Men det går ändå bra för hon får sitt första-pris och kan numera titulera sej SeVch!

För min kompis hund går det lika bra, även hon reagerade på björnspåren. Hon blev också SeVch.

Kanske vi får gå nåt eftersök med våra hundar, det vore kul.

När vi var klara åkte vi till en fin plats och tog kort på våra nya champions.

Stolt matte och hennes nyutsedde viltspårchampion Idris,

Jag tycker att lundehunden är en riktigt bra spårhund. Rolig aktivitet som många fler borde prova på.

Gå en spårkurs hos någon klubb om ni är nybörjare. Eller kanske gå ihop med några vänner som lägger spår åt varandra. Fika lite i skogen och gå sen spåren. Kom ihåg att snitsla spåren, gärna med band och klädnypor så ni kan ta med dem hem igen när ni är klara. Man brukar tro att man ska minnas var man lagt spåret, men det är lätt att glömma bort om det var till vänster eller höger om en sten till exempel.

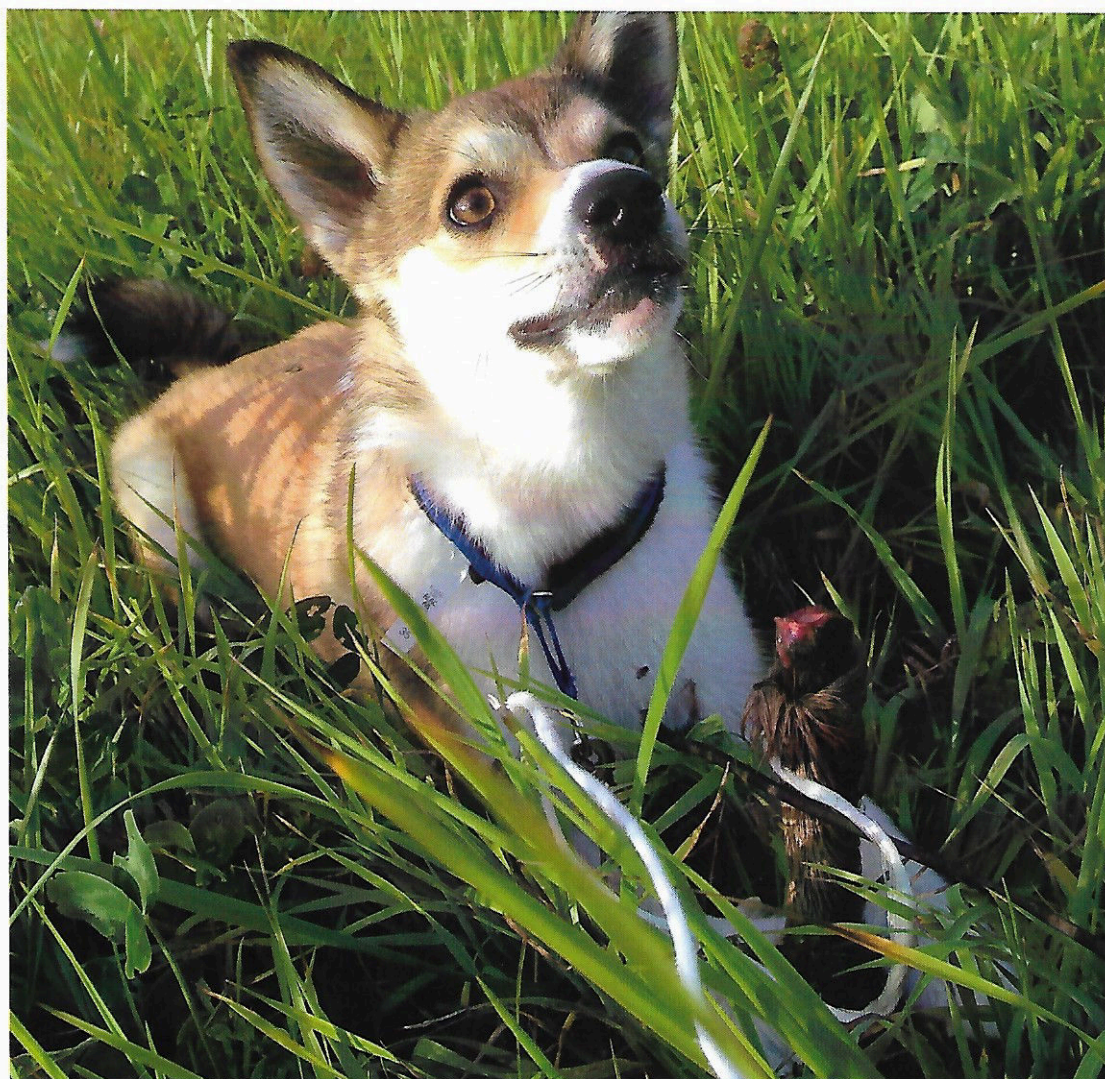

Jag har laddat ner en app, Dog Track, som visar var jag lagt spåret och sen hur jag går med hunden. Den visar även hur långt spåret är. Ett bra hjälpmedel. Jag brukar använda tre färger på snitslarna. Kanske onödigt, men för mej fungerar det bra. Röd = raksträcka, blå = vinkel, gul = bloduppehåll.

Man kan läsa hos SKK om hur spåren ska läggas och reglerna vid prov. Sök på viltspårsprov.

Att spåra det är livet, det tycker Idris, här med sin klöv

Nordiskt möte i Danmark

Visst finns det sånt som skiljer de nordiska lundehundklubbarna åt, men ännu mer det som förenar. Framför allt kärleken till den norska lundehunden!

Det märktes mycket tydligt under det årliga nordiska mötet, den här gången i Danmark. Vi pratade lundehund oavbrutet från morgon till sen kväll.

Text: Annika Ågren, Cecilia Obitz. Foto: Susanne Stig Hansen, Annika Ågren och Cecilia Obitz

Deltagarna i mötet för Nordisk Lundehund Union samlade. Stående fr v Anette Weyvadt, Merete Evenseth, Cecilia Obitz, Christen Lang, Annika Ågren, Diddi Svartsjö och Susanne Stig Hansen. Sittande fr v Monika Ölen Krüger, Lille Wagtskjold, Jytte Nysom och Lis Christensen.

Det nordiska mötet mellan klubbarna har redan hunnit bli en tradition. Förra året i Helsingfors, året dessförinnan i Stockholm och den här gången träffades deltagarna på Jylland, några mil från flygplatsen Billund.

Själva mötet startade på lördagsmorgonen efter frukost, men eftersom vi alla utom de danska värdarna har lång resväg så kom vi redan på fredagskvällen och inkvarterades på en B&B-ställe i Gesten. Ett mycket trevligt ställe med ett värdpar som gjorde allt för att vi skulle trivas.

Som vanligt startade mötet med en presentationsrunda av oss som närvarande och därefter var det dags för klubbreporter.

Norska klubben har 465 medlemmar och inte mindre än 53 uppfödare! Klubbens ordförande Merete Evenseth berättade att man jobbar med att göra en utställning om norsk lundehund som kommer att premiärvisas på Värøy 2020 där klubben har sin rasspecial och träff, sen ska utställningen troligen finnas på ett jaktmuseum i Bodø. Klubben är med på flera mässor för att göra reklam för rasen till exempel Vildmarks-mässan, Dogs4All och hundens dag.

Finska lundehundsklubben har cirka 80 medlemmar i klubben och ett fåtal uppfödare. Klubben har ingen egen rasspecial utan det är specialklubben Finska Sällskapshundsklubben som ordnar utställning, som 2018

Dansk lunch! Smørrebrød i mängder.

blir den 18 februari i finska inlandet.

Svenska Lundehundsällskapet har 245 medlemmar och 13 aktiva uppfödare. Ordförande Cecilia Obitz berättade att klubben firade sina 40 år i somras med aktivitets- och utställningshelg i Munkfors. En alltigenom lyckad helg med 50 utställda hundar och roliga aktiviteter. Klubbens aktivitetsombud har ordnat flera träffar under året. Smålands-gruppen ordnade till exempel en promenad genom Växjö där våra hundar väckte stor uppmärksamhet och intresse. Klubben kommer

också att vara med på Stockholms Hundmässan med en rasmonter.

I Danmark finns ingen lundhundklubb, där ingår lundehunden i spetsklubben som alltid har sin utställning den andra helgen i augusti. Susanne Stig Hansen konstaterade att det finns ca 80 hundar och sju uppfödare i landet. Man brukar också vara med på Stora Hestedagen och Tivolidagen och göra reklam för rasen.

Christen Lang från norska avelsrådet rapporterade om hur korsningsprojektet fortlöper. De första korsningsvalparna mellan buhund och lundhund, B1, har nu fått egna valpar, B2 kallade! Fortfarande hoppas man på en ytterligare parning mellan isländsk fårhund och lundhund. När det gäller den tredje rasen – norrbottenspets – har det gått trögt, mest beroende på att Svenska Kennelklubben anser att korsningsvalpar födda i Sverige ska registreras hos norska kennelklubben. Men förhandlingar pågår!

För två år sen tog norska klubben initiativet till att undersöka förekomsten av giardia bland lundehundar. Orsaken var att man fick in flera rapporter om att hundar dött av giardia. Sjukdomsförloppet är intill förvållning likt IL – kräkningar, diarré och viktminskning. Men behandlingen är annorlunda jämfört med IL. Därför är det mycket viktigt att testa för giardia innan behandling mot IL sätts in.

För andra året i rad samlade klubben in avföringsprov från de hundar som var med på deras rasspecial. Det visade sig att av 74 testade hundar var 16 procent eller 12 hundar positiva för giardia. Klubben kommer att samla in avföringsprov även vid nästa års rasspecial.

Vi diskuterade valpkullar och antal valpar. I år har det fötts 36 hanar och 31 tikar på 31 kullar i Norden. Nio kullar med bara en valp, åtta med två valpar, 7 kullar

Runt detta bord satt vi i timmar och diskuterade allt som har med lundehundar att göra! Fr v Cecilia Obitz, Christen Lang, Lille Wagtskjold, Lis Christensen. Närmast kameran syns huvudena på Merete Evenseth och Susanne Stig Hansen.

Anette Weyvad i diskussionstagen. Susanne Stig Hansen och Merete Evenseth lyssnar och skriver.

med 3 valpar, 4 kullar med fyra valpar och en enda kull med fem valpar.

Mötet avslutades på söndagsförmiddagen med ett mycket intressant föredrag av danska Karen Frost, bland mycket annat även hundpsykolog. Hon pratade ett par timmar om bra och dålig stress. Hon delade upp det i *eustress*, vilket är en kortvarig frigörelse av adrenalin som ökar inlärningsförmågan och uppträdande, samt *distress*, vilket är hög och/eller långvarig koncentration av adrenalin som bevisligen hämmar inläring.

Distress kan delas upp i tre olika typer – förväntningsstress (gå ut på promenad, leka etc), stress baserat på rädsla (rädd för främmande hundar, människor och att vara ensam) samt träningsrelaterad stress (som kan innefatta de två tidigare men relaterat till träning).

»Man kan inte vara rädd utan stress. Man kan vara stressad men inte rädd« sammanfattade hon.

Innan vi skildes åt efter söndagslunchen – bestående av härliga smörrebröd – bestämdes att nordiska mötet i fortsättningen ska kallas Nordisk Lundehund Union. I november nästa år är det Norges tur att stå som värd.

Karen Frost var intressant att lyssna på, hon föreläste om stress. Detta var mötets sista dag och vid det laget kunde vi alla förstå danska (nästan).

Lundehundskalender 2018

KLUBBENS KALENDER 2018 TILL FÖRSÄLJNING!

Vill du ha kalendern ska du antingen swisha 100 kr till nr 1231561703
eller sätta in 100 kr på SLS pluskonto 92 22 57-1.

Beställ ditt ex hos ordforande@lundehund.se, skriv »kalender« i ämnesraden.

Har du välgarna förbi Hundmässan 16-17 december i Stockholm
så finns kalendern till försäljning i vår rasmonter till mässpriset 75 kr!

En jobbig lördag...

En oktoberlördag var det dags för prova-på agility och rallylydnad i Upplands Väsby. Såväl hundar som ägare hade några roliga timmar.

Text och foto: Eva Linderoth

Hanna Munkhammar (Mumriks matte) lurade ut mig med hund i våras och testade lite agilityprylar. Då föddes idén om att hyra hallen med instruktör under två timmar och två grenar.

Valet blev den lite fartigare agilityn och den lugnare rallylydnad. Kostnaden för detta blev 1 500 kr, det vill säga 120 kr per ekipage. Vår instruktör var Cili Blomgren som själv tävlar i agility och som bäst har ett silver i lag. Cili är utbildad hundpsykolog och det tror jag hundarna uppfattade.

Det var ju ingen kurs, men en lättsam provapå-aktivitet på Stockholms Hundsportcentrum i Upplands Väsby.

Vi samlades vid hallen en regning oktoberlördag och klev in i hallen »Fähunden«. Vi var 14 stycken i ålder o till 80 och uppskattningsvis lika många hundar, Han-

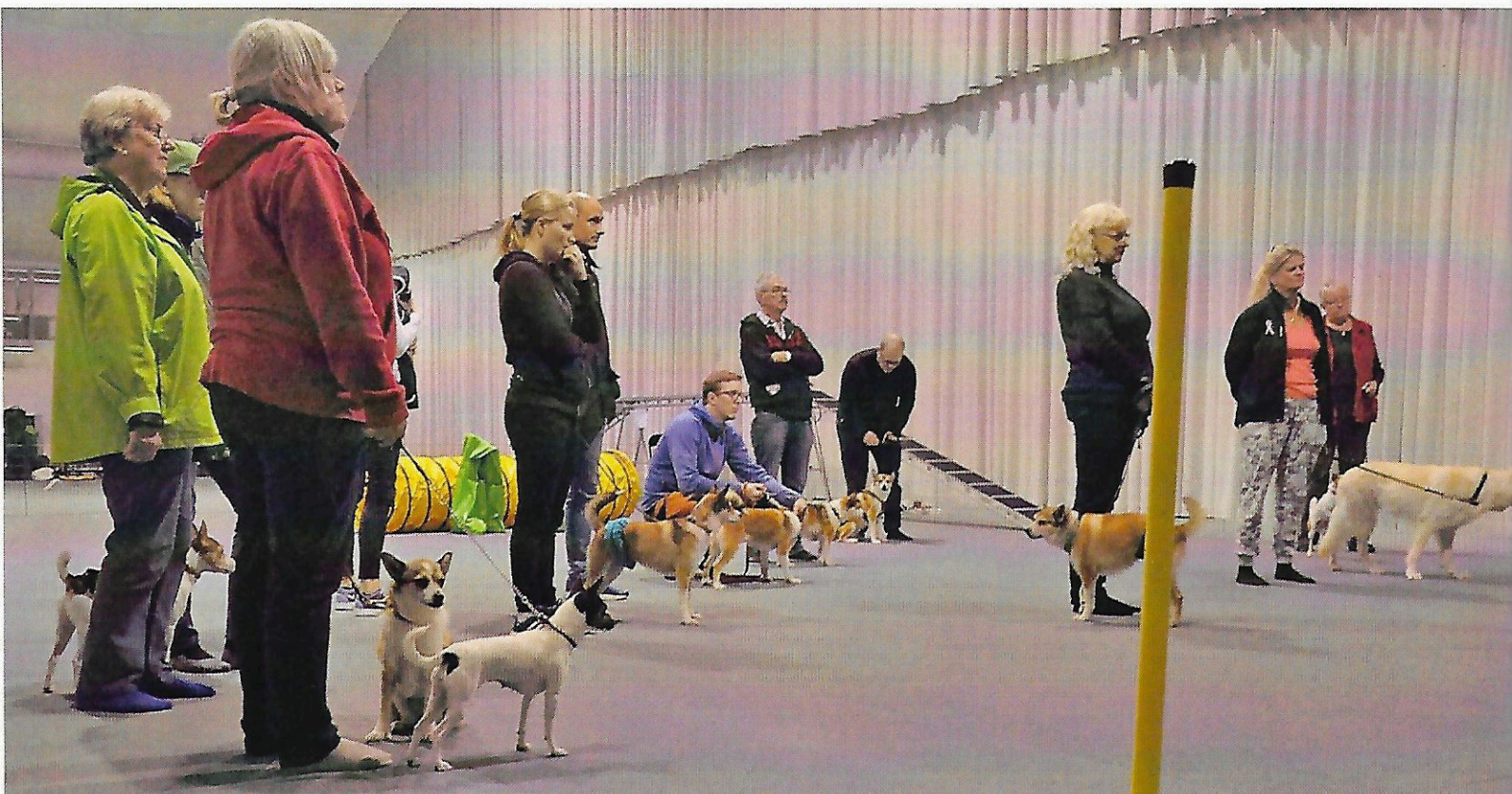
narna fick ta på kissskydd, vilket såg väldigt obekvämt ut i några minuter sen var den bortglömd. Mattar/hussar tog av sig skor och ytterkläder.

Först berättade vår instruktör lite om agility och rallylydnad och sen fick vi prova på. Jobbade man hårt med belöning så var det ingen lundehund som vägrade att göra sitt. Efter två timmar kom vi ut till en härlig solig dag och fortsatte in på caféet. Alla verkade nöjda och flera bilder finns på vår Facebook sida »Svenska Lundehundsällskapet«.

Tack till Mumrik, som kläckte idén, Hundsportcentrum, Cili och framför allt våra medlemmar som ställer upp på det mesta!

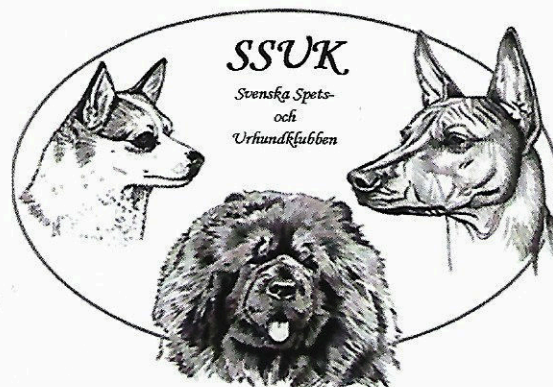
Koncentrationen var total när deltagarna lyssnade på instruktioner inför prova-på-aktiviteterna på Stockholms Hundsportcentrum.

SSUK-rapport

Rapport från Svenska Spets- och Urhundsklubbens (SSUK) föreningskonferens. SSUK är den förmedlande länken mellan Svenska Kennelklubben (SKK) och de femton rasklubbar som ingår i SSUK, varav Svenska Lundehundsällskapet är en.

Text och foto: Lena Cederblad

SVENSKA SPETS- OCH URHUNDKLUBBEN
GRUNDAD 1999 - SKK - FCI

Konferensen behandlade SKK:s uppgraderade grundregler för såväl »vanliga« djurägare som för uppfödare. (Broschyr och informationsmaterial går att beställa från SKK och finns även på www.skk.se).

Med anledning av en ökande mängd tvister som SKK hanterat vid omplaceringar, inackorderingar eller då man tagit hem en hund »på prov« så har ett nytt typavtal utformats, så kallat Inackorderingsavtal. Det nya avtalet är utformat så att det går att använda vid till exempel omplacering »på-prov« för att i det fall hunden varaktigt därefter tas över (»köps«) så kan det ersättas av ett Köpeavtal.

SKK-juristerna uppmanar oss medlemmar att använda de avtal som finns tillgängliga, och som nu ska täcka alla former av »överlämning av hund«, för att undvika tvister/missförstånd med hundar inblandade. Rådet är att använda avtalen även hund-vänner emellan. Sammanfattningsvis ska följande avtal täcka alla former av »överlåtelse« av hund:

- SKK:s Köpeavtal
- SKK:s Köpeavtal med bibehållen avelsrätt
- SKK:s Foderavtal
- SKK:s Inackorderingsavtal (Nytt!)

Övrig information från konferensen i korthet:

- Ett särskilt arkiv finns för rasklubbarna där vi kan lagra vår historia med bilder, texter, kritiker, tidningar etc. (SLS styrelse ska ta ställning huruvida det är intressant för vår del.)
- Tidningen *Hundsport* erbjuder rasklubbarna en egen spalt för sin specifika ras i de fall klubbarna har svårt att få ihop underlag för att fylla en egen tidning.
- Alla rasklubbar inom SSUK har relativt få individer inom rasen med ett begränsat »avelsmaterial« som måste förvaltas och värnas. Det diskuterades att gränserna för friska individer (till exempel HD-klassificeringar) i en del raser varit för snäva och att man därför tappat bort fina hundar/gener inom aveln.
- SSUK trycker på att BPH-tester eller mental-tester verkligen ska ha kollats inför vidare avel. De nya grundreglerna värnar också avel på temperament.
- SKK:s kennelkonsulent kan göra hembesök vid till exempel oros-anmälan kring djurhållning av hundar.
- Policy och hantering av sociala medier både hur klubben ska förhålla sig och riktlinjer för medlemmar.
- Striktare alkoholpolicy inom SSUK där bland annat starksprit aldrig är tillåtet.
- Avgående styrelsers ansvar för att domaravtal och CUA finns på plats när ny styrelse tillträder.

LUNDEHUNDEN BEHÖVER DIG...

...som har något att berätta om lundehunden - roligt, intressant, tankvärt, tips, erfarenheter etc. - redaktionen väntar på ditt bidrag!
Skriv ner, ta en bild och skicka till redaktion@lundehund.se

Uppfödarenkäten

Tove Schrödl, kennel Into the Wild, bor i Nöbbelöv, utanför Lund. Har idag tikarna Humla, Elfa och Zigne

Text & foto: Tove Schrödl

Tove Schrödl med Trollfjord Elfa-Eira

HUR LÄNGE HAR DU VARIT UPPFÖDARE?

Sen 2006 då Smilla (Fenja Smilla) fick sin första kull. Jag hade inte en tanke på att bli uppfödare. Vi ville bara ha en kull valpar!

Men hon fick till slut fyra kullar och jag inregistrerade min kennel mellan andra och tredje kullen.

VARFÖR HETER KENNELN »INTO THE WILD«?

Efter en fantastisk film med samma namn. Namnet kändes rätt med tanke på att lundehunden är en urhund, litet vild och naturlig.

HUR KOM DET SIG ATT DU FASTNADE FÖR NORSK LUNDEHUND?

För femton år sen var vi sugna på hund. Katter hade vi haft i alla år, men nu var det dags för en hund. Kollade litet olika raser, men hittade faktiskt rasen i en hundbok och blev helt fascinerad. Mina föräldrar är från Nordnorge, så det kändes som det var meningen att vi skulle ha en lundehund. Jag letade efter valp på nätet och ramlade på en annons från Norge, en familj i Rogn, Guldbrandsdalen som hade valpar. Vi körde 80 mil och hämtade Smilla, det var första gången vi såg en livs levande lundehund!

HUR MÅNGA KULLAR HAR DU HAFT?

Fem stycken sen 2006. Smilla fick fyra kullar under årens lopp och min andra tik, Trollfjord Elfa-Eira, 2,5 år fick sin första kull i år.

Tyvärr fick vi ta bort Smilla i februari i år, hon blev 12 år. Förutom Elfa har jag nu ytterligare två tikar – Into the Wild Humla (dotter till Smilla) 10 år, och Kystflockens Zigne, 4 månader. Humla har aldrig haft valpar, vi försökte para henne vid tre olika tillfällen och med olika hanar, men det gick inte. Det visade sig sen att hon är för trång. Men hon är en utmärkt extramamma till valpar. Zigne ska jag förstås para när hon blir tillräckligt gammal.

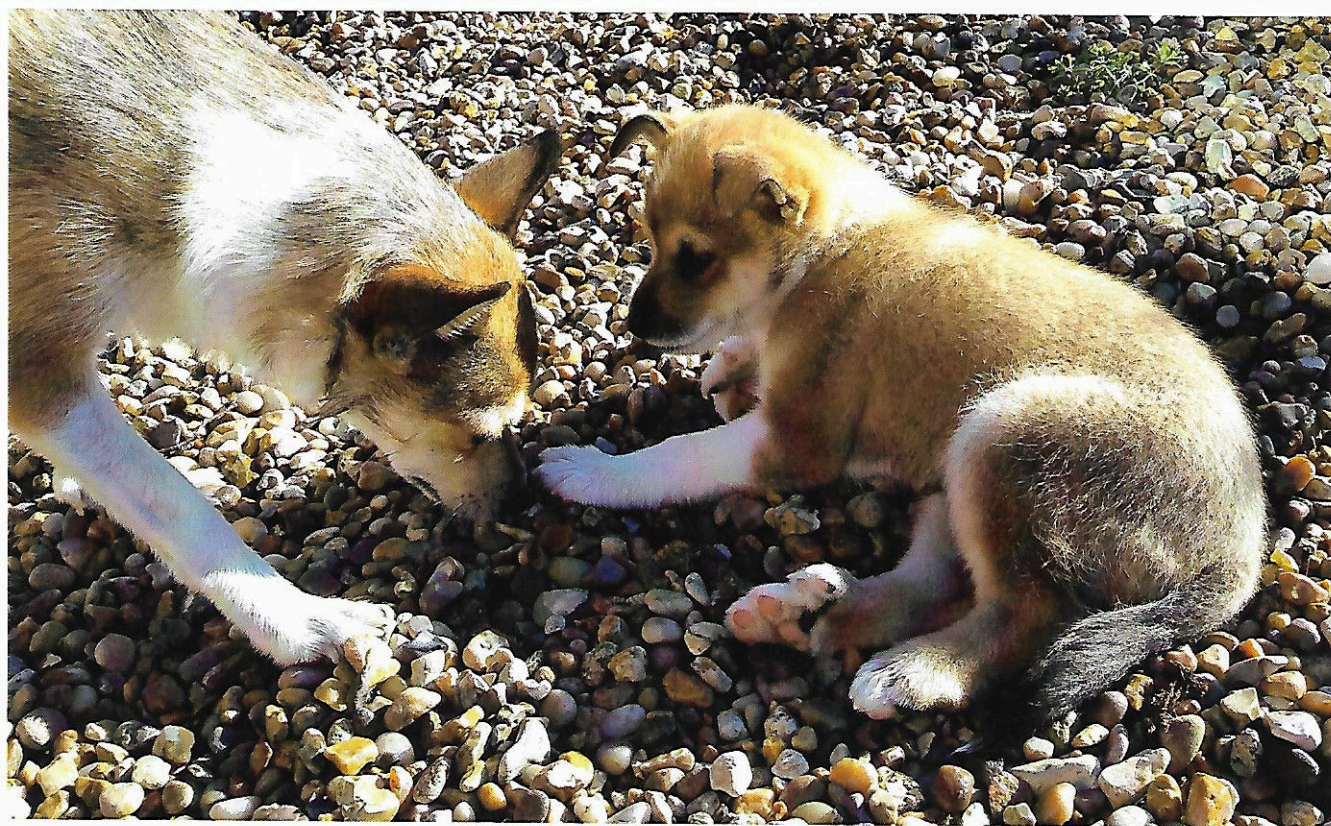
HAR VALPARNA VARIT SVÅRSÅLDA?

Bara den första kullen. Då fick jag till och med annonsera på Blocket! Men numera har jag en stadig efterfrågan på valpar.

VILKA MÅL HAR DU OCH VILKA EGENSKAPER ÄR VIKTIGA I DIN UPPFÖDNING?

Jag följer rasstandaren. Och jag väljer hanar som bor relativt nära om de har låg inavelskoefficient, vilket jag kollar på den norska databasen. Det underlättar om hanen bor nära eftersom det är svårt att se på Elfa när hon löper och ibland blir det väldigt bråttom att komma iväg!

Om det går vill jag gärna träffa hanen innan. Viktigt är förstås hans mentalitet och temperament. Och att han är frisk! Jag vill ha en orädd, glad och pigg hane,

Elfa och hennes valp Milou undersöker vad som gömmer sig i gruset.

som inte är för gammal. Visst är tårna viktiga, men det står och faller inte med mindre bra tår.

Jag letar hanar både i södra Sverige och Danmark. Jag har i alla år haft en mycket bra stöd i Susanne Stig Hansen, kennel Kezas Lunde i Danmark.

HUR SER VALPARNAS UPPVÄXTMILJÖ UT OCH VILKEN SOCIAL TRÄNING FÅR DE?

Valparna bor i sovrummet tillsammans med oss de tre första veckorna, sen flyttar de ut i köket och där utsätts

de för alla ljud som finns i en familj i ett hus. De träffar de andra hundarna och katterna, grannar med barn får komma och hälsa på. En jättesnäll pudelhane brukar också komma och hälsa på valparna, det är bra för dem att träffa en hane som dessutom är en annan ras. Det blir också bilturer – till stranden eller skogen. Jag försöker utsätta dem för flera olika miljöer.

HAR DU PLANERAT NÄSTA KULL?

Ja, Elfa ska paras nån gång i vår/sommar med Frontpage Merlin.

Elfa och lille Zigne trivs bra tillsammans.

POSTTIDNING B

